

Ballada de jota a la plaça dels Orígens. FOTO: JOAN REVILLAS

Home arreglant una xarxa de manera tradicional. FOTO: JOAN REVILLAS

Història i alegria. La Ràpita vibra amb la Festa dels Orígens

NEREA SERRA
Periodista

Crònica

VIII Festa dels Orígens. Centenars de persones han visitat la localitat marinera aquest cap de setmana per acompanyar els rapitencs, que, amb l'esdeveniment de recreació històrica, recorden com vivien els seus avantpassats fa cent anys.

No hi ha cap mena de dubte que les festes de recreació històrica són un dels reclams més importants arreu del territori, no només per la dinamització turística i econòmica, també pel component participatiu i de difusió en l'àmbit de la memòria històrica. A les Terres de l'Ebre, ho veiem amb festes tan consolidades com el Renaixement de Tortosa o la Festa del Mercat a la Plaça.

La Ràpita també va decidir apostar per aquest model de festa ara fa vuit anys. Ho va fer centrant-se en allò que més caracteritza al municipi, la mar i la vida marinera. I va sortir bé. Centenars de persones han passat aquest cap de setmana per la localitat per celebrar la festa Viu los Orígens i participar en les múltiples activitats, que han anat des de la recreació de la subhasta de peix de principis de segle XX, el concurs de plegar garrofes i la batuda d'arròs a pota, fins a l'animació amb música de rondalla, gimcanes o jocs tradicionals.

En la programació dels Orígens tampoc hi han faltat les tavernes al carrer ni les parades d'arte-

Centenars de persones han participat aquest cap de setmana en la Festa dels Orígens. FOTO: J. REVILLAS

sans, així com activitats tan distintives de la Ràpita com la competició de morra o les rutes literàries que segueixen els passos de Sebastià Juan Arbó.

La festa es va inaugurar divendres i va cloure ahir diumenge amb un dia no menys intens que

els altres. Les persones, vestides amb la indumentària de pescador de fa més de cent anys, les cases decorades amb xarxes i eines antigues de pesca o la recreació d'una classe de solfa, a més de la música i l'ambient festiu, denotaven que encara quedava

molta corda per una bona estona.

Un exemple era el taller de Jota ballada, impartit per l'Esbart Dansaire Rapitenc, que convidava a tothom a ballar, «encara que no en sabeu, uniu-vos! Tothom pot ballar, els que en saben us ex-

plicaran com!», deien mentre els més coneixedors i també algun atrevit se situaven al centre del carrer, fent els típics passos de la jota, lluint els mantells, i mocadors amb quadres blaus.

Es notava que en festes com els Orígens, s'impliquen veïns, entitats. També acaben sent participants els visitants, sobretot de pobles propers de les Terres de l'Ebre, tot i que de tant en tant, també se sent algun accent amb trets dialectals de fora. «Quina festa més bonica!», diu una persona mentre passeja entre la gent. «Festes com aquesta n'hi ha poques!», exclama una altra, amb un somriure. I és que els rapitencs han sabut trobar i consolidar un espai al calendari festiu ebrenc.

De moment, el barri del Xicagó del segle XX ha tancat. D'aquí a un any, si tot va bé, el rellotge tornarà a fer marxa enrere per acollir de nou la festa, als visitants i del bon ambient. Però sobretot perquè els rapitencs recorden com els seus iaïos venien el peix i treballaven la terra sense totes les eines d'avui en dia. En definitiva, per tornar a vibrar amb els Orígens.